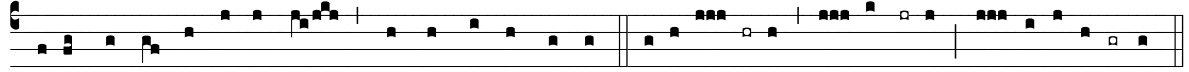

Tempus quadragesimæ
Feria IV cinerum
Ad ritus initiales et liturgiam verbi

Antiphona ad Introitum (Ps 56)

i-se-ré-re me-i De-us, mi-se-ré-re me-i.

Könyörülj rajtam, Uram, könyörülj rajtam!

Sap 11,23-26

- 23 *Sed miseréris ómnium, quia ómnia potes; **
et dissímulas peccáta hóminum propter *pæniténtiam*. *Ant.* Miserére
- 24 *Díligis enim ómnia, quæ sunt, †*
et nihil odisti eórum, quæ fecísti; *
nec enim, si odísses, áliquid constituísses. *Ant.* Miserére
- 25 *Quómodo autem posset áliquid permanére, nisi tu voluísses? **
Aut, quod a te vocátum non esset, *conservarétur?* *Ant.* Miserére
- 26 *Parcis autem ómnibus, quóniam tua sunt, **
Dómine, qui *amas ánimas.* *Ant.* Miserére¹

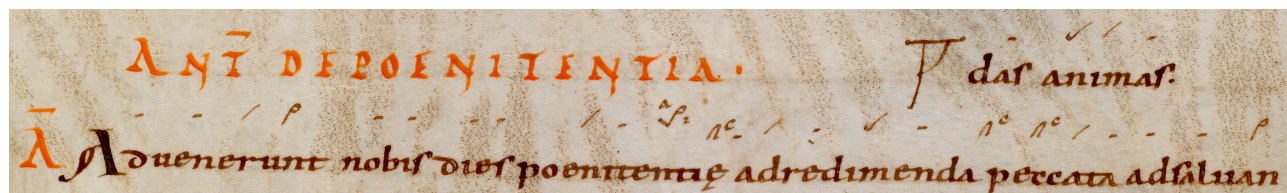
*Szent Ágoston: „Krisztus a szenvedésben mondja:
Könyörülj rajtam, Isten! Isten mondja Istennek:
Könyörülj rajtam! Aki az Atyával együtt könyörül
rajtad, benned kiáltja: Könyörülj rajtam! Amit
ugyanis belőled kiált: Könyörülj rajtam... az a
tiéd. Ezt kapta tőled, mert azért öltött testet, hogy
megszabadítson téged.” Zsm III., 58. o.*

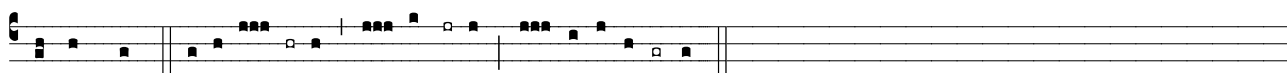
¹ Mégis könyörölsz mindenen, mert módodban áll minden,
s elnézed az emberek bűneit a bűnbánatért,
mert szereted mindazt, ami van,
semmit sem utálsz abból, amit alkottál.
Mert ha gyűlöltél volna bármit is, meg sem teremtetted,
s meg sem alkottad volna.
Hogy is maradhatna meg bármi, ha te nem akarnád,
és hogyan állhatna fenn, amit nem hívtál létre?
Kímélsz mindent, mivel a tiéd, Uram,
s az élőben leled örömedet!

vagy tetszés szerint

Antiphona ad Introitum (Ps 56)

adve-nérunt nobis di-es pæ-ni-tén-ti-æ, ad re-di-ménda peccá-ta, ad salvándas

á-ni-mas.

Elérkeztek a bűnbánattartás napjai, a bűnök váltáságára, a lelkek üdvözítésére.

PS 69 (68)

2 *Salvum me fac, Deus, **

quóniam venérunt aquæ usque ad *guttur meum. Ant. Advenérunt*

14 *Ego vero oratiómem meam ad te, Dómine, **

in témpore benepláciti, *Deus. Ant. Advenérunt*

In multitudíne misericórdiae tuæ exáudi me, *

in veritáte *salútis tuæ. Ant. Advenérunt*

21 *oppróbríum contrívit cor meum, et elángui. **

Et sustínui, qui simul contristarétur, *et non fuit, Ant. Advenérunt*

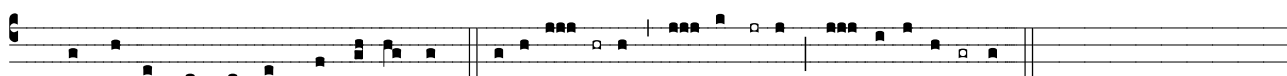
30 *Ego autem sum páuper et dólens; **

salus tua, *Deus, súscipit me. Ant. Advenérunt*²

Ad benedictionem et impositionem cinerum

onvertí-mi-ni ad Dóminum Deum vestrum, qui-a be-nígnus et mi-sé-ri-cors est

præstá-bi-lis super ma-lí-ti-am.

Térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mert jóságos ő és irgalmas, türelmes és nagyirgalmú, és szánakozik a bajok felett!

² Szabadíts meg engem, Isten,

mert a vizek immár a torkomig hatolnak!

Az én imám pedig szálljon hozzád, Uram,

a kegyelem idején, ó Isten!

Nagy irgalmasságodban hallgass meg engem

szabadító hűséged szerint.

A gyalázat megtörte a szívemet és elernyedtem.

Kerestem, aki szánakozzék rajtam, de nem akadt senki sem.

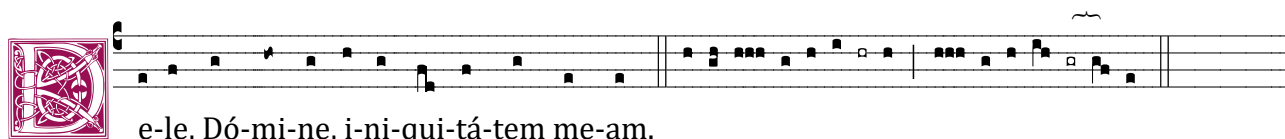
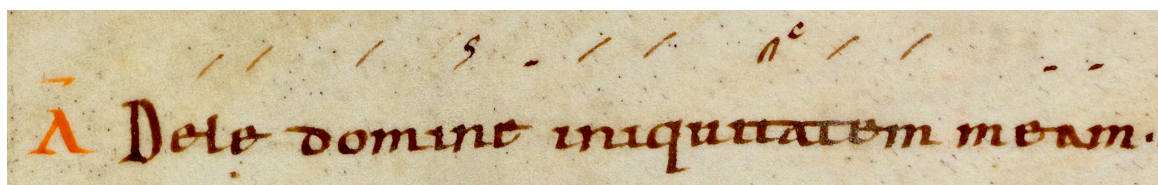
Én szegény vagyok és szenvedek,

de főlelem, Istenem, a te segítséged.

Joel 2

- 12 *Convertímini ad me in toto corde vestro, **
in ieiúnio et in fletu *et in planctu.*
- 17 Inter vestibulum et altáre *
plorent sacerdótes minístri Dómini et dicant:
„Parce, Dómine, pópulo tuo †
et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, *
ut dominéntur eis *natiónes*”. *Ant. Convertímini*³

vagy

Töröld el gonoszágomat, Uram!

Ps 51 (50)

- 3 *Miserére mei, Deus, **
secúndum misericórdiam *tuam*; *Ant. Dele*
et *secúndum* multitúdinem miseratiónum *tuárum* *
dele iniquitátem *meam*. *Ant. Dele*
- 4 *Ámplius* lava me ab iniquitáte *mea* *
et a peccáto *meo munda* me. *Ant. Dele*
- 5 *Quóniam* iniquitátem *meam* ego *cognósc*o, *
et peccátum *meum* contra *me* est *semper*. *Ant. Dele*
- 6 *Tibi*, tibi soli *peccávi* *
et malum *coram te feci*, *Ant. Dele*
ut *iustus* inveniáris in senténtia *tua* *
et æquus in iudício *tuo*. *Ant. Dele*
- 7 *Ecce* enim in iniquitáte *generátus* sum, *
et in peccáto concépit *me mater mea*. *Ant. Dele*
- 8 *Ecce* enim veritátem in corde *dilexí*sti *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti *mihi*. *Ant. Dele*
- 9 *Aspérges* me hyssópo, *et mundábor*; *
lavábis me, et super nivem *dealbábor*. *Ant. Dele*
- 10 *Audíre* me fácies gáudium *et lætítiam*, *
et exsultábunt ossa, *quæ contríví*sti. *Ant. Dele*
- 11 *Avérte* fáciem tuam a peccátis *meis* *
et omnes iniquitátes *meas dele*. *Ant. Dele*
- 12 Cor *mundum* crea *in me, Deus*, *
et spíritum firmum innova in viscéribus *meis*. *Ant. Dele*

³ Sírjanak az előcsarnok és az oltár között a papok,
az Úr szolgálai, és mondják:
»Könyörülj, Uram, könyörülj népeden;
ne engedd, hogy gyalázzák örökreszedet,
és uralkodjanak rajta a nemzetek!«

- 13 Ne *proicias* me a *facie tua* *
et *spírítum sanctum tuum* ne *áuferas a* me. *Ant. Dele*
- 14 *Redde* mihi *lætítiam salutáris tui* *
et *spírítu promptíssimo confírma* me. *Ant. Dele*
- 15 *Docébo* iníquos *vias tuas*, *
et *impíi ad te converténtur*. *Ant. Dele*
- 16 *Líbera* me de *sanguínibus*, *Deus, Deus salutis meæ*, *
et *exsultábit lingua mea iustítiam tuam*. *Ant. Dele*
- 17 *Dómine*, *labia mea apéries*, *
et *os meum annuntiábit láudem tuam*. *Ant. Dele*
- 18 Non *enim sacrificio delectáris*; *
holocáustum, si *ófferam, non placébit*. *Ant. Dele*
- 19 *Sacrífícium* *Deo spírítus contribulátus*; *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. *Ant. Dele*
- 20 *Benígne* fac, *Dómine*, in *bona voluntáte tua Sion*,
ut *ædificéntur muri Ierúsalem*. *Ant. Dele*
- 21 Tunc *acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiónes et holocáusta*; *
tunc *impónent super altáre tuum vítulos*.⁴ *Ant. Dele*

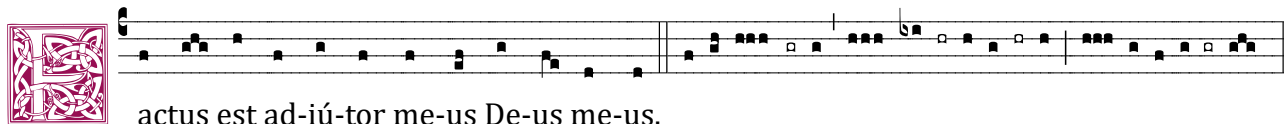
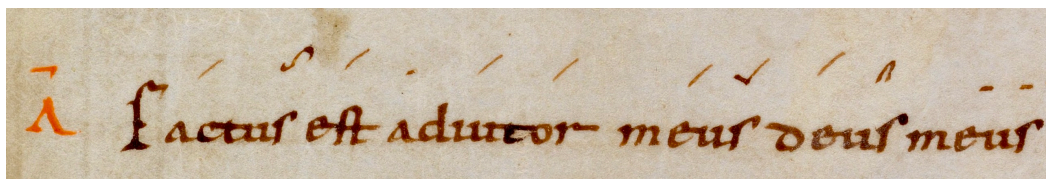
Szent Ágoston: „Amit így mond: töröld el gonoszságomat, ugyan az, mint a Könyörülj rajtam, Isten.” Zsm II., 344. o

---

⁴ Könyörülj rajtam, Isten, irgalmad szerint, könyörületességed szerint töröld el gonoszságomat!
Moss egészen tisztára vétkeimtől, bűnöktől tisztíts meg engem!
Mert elismerem gonoszágomat, és bűnöm előttem van szüntelen.
Ellened vétkeztem, egyedül ellened, s azt cselekedtem, ami előtted gonosz,
hogy igaznak bizonyulj beszédedben, és igazságosnak a te ítéletedben.
Íme, gonoszágban fogantattam, és bűnökben fogant engem az én anyám.
Íme, te a szív igazságát szereted, bölcsességedet titokban kinyilatkoztattad nekem.
Hints meg engem izsóppal és megtisztulok, moss meg engem és a hónál fehérebb leszek!
Add, hogy örömet és vidámságot halljak, hadd ujjongjanak csontjaim, amelyeket összetörtél!
Fordítsd el bűneimtől arcodat, töröld el minden gonoszágomat!
Tiszta szívet teremts bennem, Isten, s az erős lelket újítsd meg bensőmben!
Színed elől ne vess el engem, szent lelkedet ne vond meg tőlem!
Add vissza nekem üdvösséged örömét, és készségecs lélekkel erősíts meg engem!
Hadd tanítsam útjaidra a bűnösöket, hogy hozzád térjenek az istentelenek!
Szabadíts meg a vértől, Isten, szabadító Istenem, hogy nyelvem ujjongva hirdesse igazságodat!
Uram, nyisd meg ajkamat, hadd hirdesse szám dicséretedet!
Hiszen nem kedveled a véres áldozatot, ha égő áldozatot hozok, nem tetszik neked.
A töredelmes lélek áldozat Istennek, a töredelmes, alázatos szívet, Isten, nem veted meg.
Tégy jót, Uram, jószágodban Sionnal, hogy felépüljenek Jeruzsálem falai.
Akkor majd kedvedet leled az igaz áldozatban, ajándékokban, egészen elégs áldozatokban;
Akkor majd fiatal bikákat tesznek oltárodra.

Ad liturgiam eucharisticam

Antiphona ad offertorium

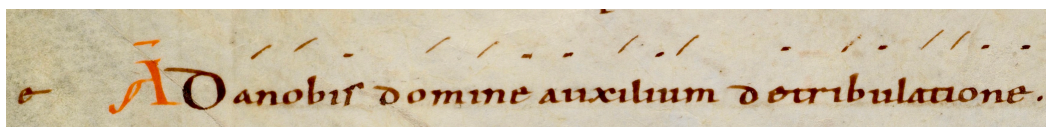
Az Úr lett az én segítségem.

Ps 30 (29)

- 2 Exaltábo te, Dómine, quóniam **extraxísti** me *
nec delectásti inimícos **meos** **super** me. *Ant.* Factus est
- 3 Dómine Deus meus, clamávi **ad** te, *
et sanásti me. *Ant.* Factus est
- 10b Numquid confitébitur **tibi pulvis** *
aut annuntiábit veritátem **tuam**? *Ant.* Factus est
- 11 Audívit Dóminus et miserátus est **mei**, *
Dóminus factus est adiútor **meus**.⁵ *Ant.* Factus est

Szent Ágoston: „És nem hagytad, hogy szented
romlást lásson.” Zsm I., 230. o

Antiphona ad communionem

Adj nekünk, Urunk, kiségtést a szorongattatásból!

Ps 60 (59)

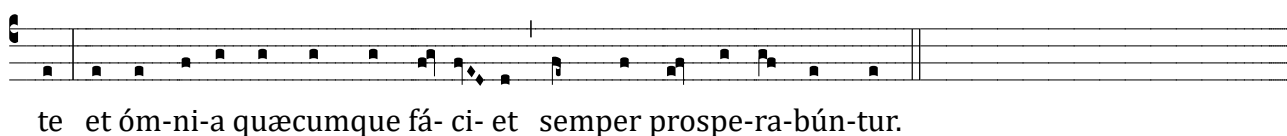
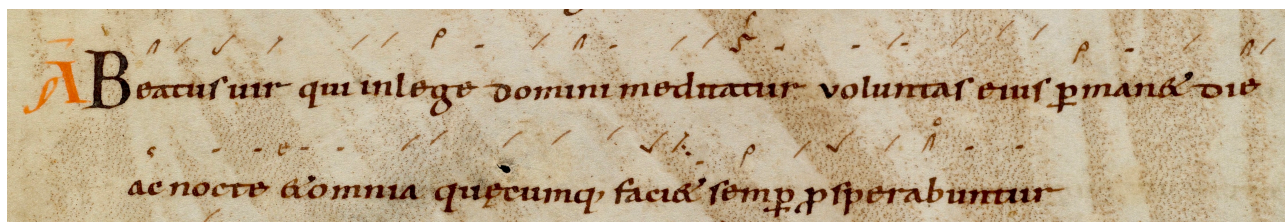
- 3 Deus, reppulísti nos, destruxísti nos. *
Irátus es. **Convértete ad** nos! *Ant.* Da nobis
- 4 Concussísti terram, confregísti **eam**; *
sana contritiónes eius, quia **commóta** est. *Ant.* Da nobis
- 5 Ostendísti pópulo tuo **dura**, *
potásti nos vino **vertiginis**. *Ant.* Da nobis
- 6 Dedísti metuéntibus te **signum**, *
ut fúgiant a fácie **arcus**. *Ant.* Da nobis

⁵ Magasztallak, Uram, mert fölemeltél engem,
és nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek fölöttem.
Hozzád kiáltottam, Uram, én Istenem,
és te meggyógyítottál engem.
Vajon a por magasztalhat-e téged,
és hirdetheti-e hűségedet?
Meghallgatott az Úr és megkönyörült rajtam,
az Úr lett az én segítségem.

7 *Ut liberentur dilecti tui, **
 salvos fac dextera tua et **exáudi** nos. *Ant. Da nobis*
Da nobis auxílium de tribulatióne, *
 quia vana **salus hóminis. Ant. Da nobis**
 13 *In Deo faciémus virtútem, **
 et ipse conculcábit tribulántes nos.⁶ *Ant. Da nobis*

Szent Ágoston: „Onnan ad, amiről azt gondolták,
 hogy elhagytál minket, onnan jöjj segítségünkre.”
 Zsm III., 137. o

vagy

*Boldog ember, aki az Úr törvényét eszében forgatja,
 kedvét leli benne éjjel-nappal, mindenkor mindenben boldogul abban, amit csak cselekszik.*

Ps 1

1 **Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum †**
 et in via peccatórum non **stetit** *
 et in convéntu derisórum non **sedit, Ant. Beatus vir***
 3 **Et erit tamquam lignum plantátum secus decúrsus aquárum, ***
 quod fructum suum dabit in **témpore suo; Ant. Beatus vir***
 4 **Non sic impii, non sic, ***
 sed tamquam pulvis, quem **proícit ventus. Ant. Beatus vir***
 5 **Ideo non consúrgent ímpii in iudício, ***
 neque peccatóres in concílio **iustórum. Ant. Beatus vir***

⁶ Isten, elvetettél és szerteszórtál minket, haragra gerjedtél, de térj vissza hozzánk!
 Megrendítetted az országot és összetörted, gyógyítsd meg sebeit, mert egyre remeg.
 Kemény dolgokat mutattál népednek, kábító borral itattál minket.
 Jelt adtál a téged féltőknek, hogy az íjak elől megmeneküljenek.
 Hogy szeretteid megszabaduljanak, szabadíts meg jobboddal és hallgass meg minket!
 Segíts ki minket a szorongatásból, mert hiábavaló az emberi segítség,
 de Istennel győzelmet aratunk, s ő eltapossa ellenségeinket.

⁶ Quóniam novit Dóminus **viam iustórum**, *
et iter impiórum **períbit**.⁷ Ant. Beatus vir

Szent Ágoston: „Ez vagy úgy értendő, hogy szünet nélkül; vagy úgy, hogy nappal azt jelenti, örömben, az éjszaka pedig azt jelenti, hogy háborgatásokban [...] meghozza gyümölcsét, azaz egyházakat hoz létre; a maga idejében, azaz miután megdicsőült a feltámadással és mennybemenetellel.” Zsm I., 12-13. o

---

⁷ Az antifónát végéig énekeljük az elején és a zsoltározás végén, a közbülső ismétlésnél a csillagig: *Beatus vir qui in lege Domini mediatur*.

Boldog az az ember, aki nem követi a gonoszok tanácsát,
nem áll a vétkesek útján, és nem ül le a gúnyolódók gyülekezetében,
Olyan, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében meghozza gyümölcsét,
Nem így járnak a gonoszok, nem így, hanem úgy, miként a szálló por, amelyet elsodor a szél.
Ezért a gonoszok meg nem állnak ítéletkor, sem a vétkesek az igazak gyülekezetében.
Mert ismeri az Úr az igazak útját, de elvész az istentelenek ösvénye.